

ನಮ್ಮ ಬೆಲೆ ನಾವೇ ಆರಿಯಬೇಕು

ಒಬ್ಬ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕೇಳಿದ, ಜೀವನದ ಬೆಲೆ ಏನು? ಬುದ್ಧ ಅವನಿಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಕೊಟ್ಟು ‘ನಿನು ಹೋಗಿ ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾರಬೇಡೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂತೇಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಕ್ತುಳೆ

ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೇಳಿದ. ‘ಇದರ ಬೆಲೆ ಎಪ್ಪು?’ ಹಣ್ಣ ಮಾರುವವನ ಆ ಹೋಳಿಯುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ, ‘ನಿನು ಹನ್ನೀರಪು ಕ್ತುಲೆ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಈ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೊಡು.’

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ. ತರಕಾರಿ ಮಾರುವವನಿಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

‘ಒಂದು ಚೀಲ ಆಲಾಗಡೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಈ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕೊಡು’ ಎಂದ ಅವನು.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಅಂಗಡಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವನು ಬಂಗಾರದ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

ಬಂಗಾರದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳಿದ, ‘ಈ ಕಲ್ಲನ್ನು ನನಗೆ 50 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರು.’ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಹೇಳಿದ, ‘ಎರಡು ಕೋಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಒಟ್ಟಿಗೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇದರ ಬೆಲೆ ಎಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳು, ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಅವನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ.

‘ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಇದನ್ನು ಮಾರಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ.

ಈಗ ಅವನು ಒಬ್ಬ ವಜ್ರದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ವಜ್ರದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆ ಅತ್ಯಮಾಲ್ಯ ಕಲ್ಲನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಈ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆ? ಇಡೀ ಜಗತ್ತನೇ ಮಾರಿದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಚ್ಚಲಾಗದು. ಇದು ಉತ್ತರ ಅಮಾಲ್ಯವಾದ ಹರಳು.’ ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ ಶೂಡಲೇ ಆಕ್ಷಯದಿಂದ ಬುದ್ಧನ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದ. ತನ್ನಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ‘ಭಗವಾನ್, ಈಗ ಹೇಳಿ. ‘ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಬೆಲೆ ಏನು?’ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದ, ‘ನಿನು ಈ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕ್ತುಲೆ ಹಣ್ಣ ಮಾರುವವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವನು, ಇದರ ಬೆಲೆ 12 ಹಣ್ಣು ಎಂದ. ತರಕಾರಿಯವನು ಇದರ ಬೆಲೆ ಒಂದು ಚೀಲ ಆಲಾಗಡೆಗಳು ಎಂದ. ಬಂಗಾರದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇದರ ಬೆಲೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಎಂದ. ವಜ್ರದ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಜಗತ್ತನೇ ಮಾರಿದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಚ್ಚಲಾಗದು ಎಂದ. ಅಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದ ಬೆಲೆಯೂ ಹಾಗಿದೆ. ನಿನು ಸ್ವತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಅಮಾಲ್ಯ ವಜ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದೀರು! ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ತನ್ನ ತೀರ್ಜಣಕೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಿದ. ಆದರೆ ಭಯಪಡಬೇಡ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಅರಿಯುವವರೂ ಸಹ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದು ಬುದ್ಧ ಹೇಳಿದ.

■ ಡಿ.ಎನ್. ಶ್ರೀನಾಥ್, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ವಿಜಯ ಕುಮಾರ ಆರ್.